

Р Е Ш Е Н И Е

№ 260480 / 29.12.2021 година, гр. Хасково

В ИМЕТО НА НАРОДА

Хасковският районен съд Първи граждански състав
На двадесет и девети ноември през две хиляди двадесет и първа година
В публичното заседание в следния състав:

Председател : **Мария Ангелова**

Членове :

Съдебни заседатели:

Секретар Маргарита Пондалова

Прокурор

Като разгледа докладваното от съдия Мария Ангелова

Гражданско дело номер **2361** по описа за **2020** година; за да се произнесе взе предвид следното:

Предявен е иск с правно основание чл.422 ал.1, вр. чл.415 ал.1 т.2 от ГПК, вр. чл.79 ал.1 и чл.86 ал.1 от ЗЗД, от „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД, с ЕИК 123526430, със седалище и адрес на управление в гр. Пловдив, ул. „Христо Г. Данов“ № 37, представлявано от Жанет Петкова Стойчева и Петър Филипов Янков; против Ш.М.Х. с ЕГН ***** ,***; както и с адрес в *****.

Ищецът твърди, че на 22.01.2020 г. е подал заявление за издаване на заповед за изпълнение по реда на чл. 410 от ГПК за вземанията си против ответника, по което било образувано ч.гр.дело № 119/2020 г. на ХРС. Заповедта за изпълнение била връчена на длъжника при условията на чл.47 ал.5 от ГПК, предвид на което ищецът предявявал иска си в срок. Ищецът като краен снабдител, съгласно чл.98а от ЗЕ, продавал електрическа енергия на клиентите си при публично известни ОУ, които за процесния период били ОУ на договорите за продажба на електрическа енергия на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД, одобрени с решение на ДКЕВР № ОУ-013/10.05.2008 г., влезли в сила на 27.06.2008 г., без да е необходимо изричното им писмено приемане от потребителите /чл.35 ал.1 ОУ/. Ищецът се позовава на чл.94а от ЗЕ, като до момента ответникът не упражнил правото си на промяна на доставчика на електроенергия. Ответникът като физическо лице, имал качеството на битов клиент, съгласно §1 т.2а от ДР на ЗЕ, като бил присъединен на ниво ниско напрежение, видно от представените по делото фактури. По силата на чл.7 т.1 от ОУ, ищецът поел задължение да снабдява ответника с електрическа енергия за обект на потребление с ИТН: 1530563, находящ се в гр. ***** и представляващ едноетажна жилищна сграда. За ответника бил открит клиентски номер 1000907681. Ответникът от своя страна, съгласно чл.11 т.1 от ОУ, се задължил да заплаща всички свои задължения, свързани със снабдяването с ел.енергия в сроковете и по начините, определени в чл.18 ал.1 и 2 от ОУ. Съгласно чл.27 ал.1 от ОУ, при неплащане в срок на дължими суми, клиентът дължал обезщетение за забава в размер на законната лихва за всеки ден на просрочие. В изпълнение на задълженията си по ОУ, ищецът доставил на ответника за посочения обект за периода от 23.04.2019 г. до 22.07.2019 г. електроенергия на обща стойност 271,54 лв., която до предявяване на иска не била заплатена. Поради забава в плащането на главницата, ответникът дължал и законна лихва за забава от 15,47 лв. за периода от 11.06.2019 г. до 21.01.2020 г.; дължима по всяка фактура поотделно от падежа посочен в нея до датата на образуване на настоящото производство. Предвид изложеното, ищецът иска, съдът да постанови решение, с което приеме за установено, че ответникът му дължи гореописаните суми, ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението 22.01.2020 г. до окончателното

изплащане; присъдени по процесното ч.гр.дело. Това си искане той поддържа в допълнително писмено становище по делото.

Ответникът, призван при условията на чл.47 ал.6, вр. ал.1 от ГПК, не представя отговор на исковата молба по чл.131 от ГПК в законоустановения едномесечен срок. Такъв отговор в указания му срок представя назначеният му на същото основание особен представител, който счита предявения иск за допустим, но за неоснователен. Възражава, че по делото липсвали доказателства, на какво основание /договор, споразумение/ ищецът е поел задължение за електроснабдяване на обект на ответника, както и дали същият действително е собственост на ответника; както и на ответника да е била изпращана покана за заплащане на дължими суми. Недоказано било обстоятелството, че електроенергията по процесните фактури действително е била консумирана от обекта на ответника, като фактурите сами по себе си не били основание за плащане, не носели подпис на ответника, липсвало извлечение от счетоводните книги за размера на претендираните суми. Видно от фактурите, към датата на издаването им липсвали просрочени стари задължения и не били начислявани лихви за закъснение, предвид на което те удостоверявали, че посочените в тях суми са платени в срок. Предвид изложеното, особеният представител на ответника иска отхвърлянето на предявения иск. Това си искане той поддържа в допълнителни писмени становища по делото. Възражава допълнително, че от представената по делото декларация от Община Хасково за собствеността на процесния имот, се установявало, че собственик е друго лице, а не ответникът.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в съвкупност, приема за установено следното:

При ищеца като краен снабдител на електрическа енергия, е открита партия на името на ответника с клиентски номер 1000907681 относно обект на потребление с ИТН 1530563, находящ се на адрес в гр. Хасково, ул. „Акация“ № 18. Това се установява от събраните по делото писмени доказателства. Видно от препис-извлечение от сметка на името на ответника за този обект на потребление, издадено от ищцовото дружество и представено и по заповедното и по настоящото производство, ответникът му дължи сумата от общо 287,01 лв., от която главница от 271,54 лв. за периода 23.04.2019 г. - 22.07.2019 г. и лихва от 15,47 лв. за периода 11.06.2019 г. - 21.01.2020 г., по фактури, които се представиха и като писмени доказателства по делото, както следва:

- № 1212151206/ 31.05.2019 г., с посочен падеж 10.06.2019 г., главница от 108,02 лв. за периода 23.04.-22.05.2019 г. и лихва от 6,75 лв. за периода 11.06.2019 г. – 21.01.2020 г.;
- № 1213589601/ 30.06.2019 г., с посочен падеж 10.07.2019 г., главница от 149,66 лв. за периода 23.05.-22.06.2019 г. и лихва от 8,10 лв. за периода 11.07.2019 г. – 21.01.2020 г.; и
- № 1215460794/ 31.07.2019 г., с посочен падеж 12.08.2019 г., главница от 13,86 лв. за периода 23.06.-22.07.2019 г. и лихва от 0,62 лв. за периода 13.08.2019 г. – 21.01.2020 г.

И трите фактури са издадени на името на ответника за горепосочените обект на потребление, ИТН и клиентски номер. Никоя от фактурите не е подписана от страните в настоящото производство, като всяка от тях сочи, че представлява „копие – обобщена информация“, като съдържа и детайлна информация относно дължимите по всяка от тях суми. На адрес в *****, считано от 2001 г., е регистрираният постоянен адрес на ответника, а считано от 23.08.2019 г. той е с настоящ адрес във Великобритания; видно от извършената справка в НБДН от 22.02.2021 г. Относно имота на процесния адрес в *****; по искане на ищеца и по повод ответните оспорвания се изиска и представи от Община Хасково данъчна декларация с вх. № 72423/ 02.04.1998 г., със съответните приложения към нея. Видно от нея, тя е подадена от С. А. Ю., който се е заявил като единствен собственик на този имот.

По искане на ищеца и по повод ответните оспорвания, съдът назначи и изслуша съдебно – счетоводна и съдебно – техническа експертизи, чиито заключения приема като компетентно и безпристрастно дадени. Същите обаче не следва да обсъжда, доколкото това не е необходимо за разрешаването на настоящия правен спор.

За процесното си вземане против ответника, ищецът в настоящото производство е подал заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК с вх.рег. № 1312/ 22.01.2020 г., изпратено по пощата на 21.01.2020 г., въз основа на което е образувано производство по ч.гр.дело № 119/ 2020 г. на ХРС. Ищецът е основал вземането си на фактите и обстоятелствата, които сочи и по настоящия си иск. По това дело

със заповед № 28 за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК от 23.01.2020 г. е разпоредено, длъжникът – ответник в настоящото производство, да заплати на кредитора – ищецът в настоящото производство сумите както следва: 271,54 лв. главница по издадени три фактури и 15,47 лв. обезщетение за забавено плащане на главницата в размер на законната лихва за периода 11.06.2019 г. – 21.01.2020 г.; представляващи дължимата стойност на електрическа енергия, доставена за периода 23.04.- 22.07.2019 г., на основание ОУ на договорите за продажба на ел.енергия на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД и чл.98а от ЗЕ, доставени по партидата на длъжника с клиентски номер 1000907681 относно обект на потребление с ИТН 1530563, находящ се на адрес *****; ведно със законната лихва върху главницата от датата на постъпване на заявлението в съда 22.01.2020 г. до окончателното изплащане; както и направените по делото разноски от 25 лв. за държавна такса и 50 лв. за юрисконсултско възнаграждение. Заповедта е била връчена на длъжника, по реда на чл.47 от ГПК, при което на заявителя е било указано на 14.10.2020 г., да предяви иск за установяване на вземането си, което той е сторил в срок с настоящия си иск от 21.10.2021 г., изпратен чрез куриер по-рано.

При така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи по основателността на предявения иск:

Преди всичко, съдът счита предявения иск за допустим, като подаден в законоустановения за това в чл.422 ал.1, вр. чл.415 ал.1 т.2 от ГПК, срок и от надлежна активно легитимирана за това страна. Разгледан по същество, същият се явява неоснователен и недоказан. Не е спорно по делото, а и се установи, че при ищеца като краен снабдител на електрическа енергия, е открита партида на ответника с клиентски номер 1000907681 относно обект на потребление с ИТН 1530563, находящ се на адрес в *****. Основният спорен по делото въпрос е, дали именно ответникът следва да носи отговорност за заплащането на ищеца на стойността на доставената до този обект електрическата енергия за процесния период от време. След съвкупния анализ на събрания по делото доказателствен материал, във връзка със становищата на страните по делото и предвид приложимата нормативна уредба – съдът достига до отрицателен отговор на този въпрос. Във връзка с твърденията на ищеца, настоящият спор има за предмет правоотношения по повод на сключен договор за доставка на електрическа енергия при ОУ по смисъла на чл.98а от ЗЕ. Предвид разпоредбата на §1 т.27г (нова - ДВ, бр. 54 от 2012 г., в сила от 17.07.2012 г.), вр. т.27б, от ДР на ЗЕ, "краен клиент" е клиент, който купува електрическа енергия за собствено ползване. Според действащата т.41б (нова - ДВ, бр. 54 от 2012 г., в сила от 17.07.2012 г.) от §1 на същите ДР, "потребител на енергийни услуги" е краен клиент, който купува енергия и/или ползвател на преносна и/или разпределителна мрежа за снабдяването му с енергия. В аналогичен смисъл са и текстовете от приложимите ОУ на ищцовото дружество. Според чл.1 т.4 от ОУ, понятието «клиент» се разбира както в своето значение на «мрежови клиент», така и в значението на «потребител на електрическа енергия»; като потребител на електрическа енергия за битови нужди е физическо лице, собственик или ползвател на имот, присъединен към електроразпределителната мрежа на дружеството, което ползва електрическа енергия за домакинството си. Респективно, задължено лице за заплащане цената на доставена електрическа енергия по договор по чл.98а ЗЕ е потребител на енергия, който притежава някое от горните качества по приложимите разпоредби от § 1 от ДР на ЗЕ и ОУ. По делото, при изрично указана с доклада доказателствена тежест за ищеца, той не установи, ответникът да притежава някое от качествата, според горесцитираните разпоредби. Липсва основание да се приеме, че именно ответникът е собственик на процесния недвижим имот, което не се установява и от допълнителното доказателствено искане на ищеца – депозираната за имота данъчна декларация пред Община Хасково. Преди всичко, този документ не представлява титул за собственост, нито проследява възможните след подаването ѝ през далечната 1998 г. промени в собствеността на имота. Независимо от това, декларацията сочи като собственик на процесния електроснабден имот различно от ответника лице, а именно – С. А. Ю.. Същевременно, и адресната регистрация на ответника не е на адреса на процесния имот, на който адрес безуспешни бяха и опитите на съда за призоваването му в настоящото производство. Напротив, на друг адрес в ***** , считано от 2001 г., е регистрираният постоянен адрес на ответника, а считано от 23.08.2019 г. той е с настоящ адрес във Великобритания; видно от извършената справка в НБДН. Изцяло в тежест на ищеца бе да проведе пълно и главно доказаване на фактите, от които произтича вземането му, което той в настоящия процес не стори. Ето защо, съдът приема за недоказано, че през сочения период по отношение на процесния обект *****; именно ответникът е имал качеството на краен клиент или потребител на ел.енергия

за битови нужди или на енергийни услуги, т.к. нито е бил собственик на този имот, нито е купувал такава енергия за този имот за собствено ползване или е ползвал доставяната в него; нито е бил ползвател на имота и е използвал електрическа енергия за домакинството си там.

Предвид изложените съображения, съдът приема, че ответникът няма задължението по чл.11 ал.1, вр. чл.18 ал.1 от ОУ, според което потребителят е длъжен да заплаща на продавача стойността на консумираната в обекта електрическа енергия и дължимата сума за извършения пренос на тази енергия по разпределителната мрежа веднъж месечно, по утвърдените от ДКЕВР цена за снабдяване и цена за разпределение – по отношение на обект на потребление с ИТН 1530563, находящ се на адрес в гр. *****; по открита на негово име при ищеца партида с клиентски номер 1000907681. Това е достатъчно основание за отхвърляне на предявения иск за главницата изцяло, като неоснователен и недоказан; което обуславя отхвърлянето като такъв и на акцесорния иск за обезщетение за забава.

Според изхода на спора и съобразявайки ТР № 4/18.06.2014 г. на ВКС по т.д. № 4/ 2013 г. на ОСГТК на ВКС, сторените от ищеца деловодни разноски в заповедното и в настоящото производства следва да останат в негова тежест.

Мотивиран така, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения иск от „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД с ЕИК 123526430, със седалище и адрес на управление в гр. Пловдив, ул. „Христо Г. Данов“ № 37, представлявано от Жанет Петкова Стойчева и Петър Филипов Янков; против Ш.М.Х. с ЕГН *****; както и с адрес в *****; да се приеме за установено, че ответникът дължи на ищеца сумата от общо 287,01 лева, от която главница от 271,54 лв. за периода 23.04.2019 г. – 22.07.2019 г. и обезщетение за забава от 15,47 лв. за периода 11.06.2019 г. - 21.01.2020 г., по фактури, както следва:

- № 1212151206/ 31.05.2019 г., с посочен падеж 10.06.2019 г., главница от 108,02 лв. за периода 23.04.- 22.05.2019 г. и лихва от 6,75 лв. за периода 11.06.2019 г. – 21.01.2020 г.;
- № 1213589601/ 30.06.2019 г., с посочен падеж 10.07.2019 г., главница от 149,66 лв. за периода 23.05.- 22.06.2019 г. и лихва от 8,10 лв. за периода 11.07.2019 г. – 21.01.2020 г.; и
- № 1215460794/ 31.07.2019 г., с посочен падеж 12.08.2019 г., главница от 13,86 лв. за периода 23.06.- 22.07.2019 г. и лихва от 0,62 лв. за периода 13.08.2019 г. – 21.01.2020 г.;

ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението 22.01.2020 г. до окончателното изплащане; представляващи неизплатени задължения за дължима стойност на електрическа енергия, доставена за периода по партида с клиентски номер 1000907681 относно обект на потребление с ИТН 1530563, находящ се на адрес в гр. Хасково, ул. „Акация“ № 18;

за които суми е издадена заповед № 28 за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК от 23.01.2020 г. по ч.гр.дело № 119/2020 г. на ХРС.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд - Хасково в 2-седмичен срок от връчването му на страните – на ел.адреси от л.57 и л.36, като им се изиска незабавно потвърждение на получаването, а при липса на такова – делото да се докладва.

СЪДИЯ :/п/ не се чете

Вярно с оригинала!
Секретар: В.К.